

Arrest

nr. 152 545 van 15 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige twee asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk een vrees voor en problemen met de Soedanese autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van en activiteiten voor de Darfurese Beweging voor Gelijkheid en Rechtvaardigheid (JEM).

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Verzoeker maakte, zo werd vastgesteld, niet aannemelijk een Soedanees staatsburger te zijn afkomstig uit Darfur waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in Soedan.

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker diende hier geen beroep tegen in.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een schrijven van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) opgesteld door M.C. op 22 december 2014 te Brussel, een Official extract from the general birth register (nr. 522101), een DHL Shipment Waybill (nr. 29 4889 4373), een brief van Tunjur Tribe association in Darfur, een kopie van het paspoort van de secretaris van de Tunjur Tribe, een werkattest van boekenwinkel Al Wihda, een persoonlijke brief van A.Z., een rijbewijs van A.Z., en aanvullende informatie van zijn advocate, meester K.V., d.d. 19 februari 2015.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst, welk dit ook moge wezen, persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, vormt het door hem bij onderhavige asielaanvraag neergelegde originele uittreksel uit zijn geboorteakte geen begin van bewijs van zijn verklaarde identiteit, geboorteplaats en nationaliteit. Immers, ofschoon een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, bevat het geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat verzoeker wel degelijk de persoon is die door dit document wordt bedoeld. Het document laat niet toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de verzoeker. Dergelijk document is aldus, in weerwil van zijn beweringen hieromtrent, geen bewijs van verzoekers identiteit, geboorteplaats en nationaliteit.

Verzoeker gaat er overigens ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014 waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Betreffende het schrijven van BCHV d.d. 22 december 2014 merkt de Raad op dat dit niet kan worden beschouwd als een advies dat door het UNHCR in overeenstemming met artikel 57/23bis van de vreemdelingenwet bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingediend wordt vermits niet blijkt dat dit advies uitgaat van de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen zoals bepaald in artikel 57/23bis. Derhalve dient de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet te motiveren waarom hij niet verder ingaat op dit advies. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal in zijn verweernota ook vast dat de kritiek van BCHV gericht is tegen de beoordeling in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag, welke werd afgesloten bij 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014. Verzoeker en het BCHV kunnen de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen echter niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake zijn eerste asielaanvraag (RvS 15 september 20014, nr. 135 977).

Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde getuigenverklaringen wijst de Raad erop dat dergelijke getuigenschriften of brieven van privépersonen geen officieel karakter hebben, en deze stukken, net als de eerder door hem bijgebrachte brief van de 'Tunjur tribe association in Darfur' d.d. 3 november 2014, de brief van zijn vriend A.Z. en het werkattest van boekenwinkel Al Wihda, een gesolliciteerd karakter vertonen en derhalve geen objectieve bewijswaarde hebben.

In zoverre verzoeker van mening is dat een verwijzing naar zijn eerdere verklaringen een toepassing betreft van het beginsel "fraus omnia corrumpit" kan hij niet worden gevolgd. Het is immers, zoals door de commissaris-generaal in zijn verweernota terecht wordt opgemerkt, (slechts) aan de hand van eerdere beslissingen/verklaringen dat kan onderzocht worden of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 116 882 van

14 januari 2014 omdat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is. Verzoeker brengt, zo wordt vastgesteld, bij onderhavige asielaanvraag geen elementen bij die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, vaststellingen welke door verzoeker niet met concrete en objectieve elementen worden ontkracht of weerlegd.

Betreffende verzoekers verwijzing naar het arrest A.A. tegen Frankrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 15 januari 2015, stelt de Raad vast dat dit handelt over een persoon wiens Soedanees nationaliteit vaststaat, hetgeen bij verzoeker niet het geval is, nu aan zijn bewering een Soedanees staatsburger te zijn afkomstig uit Darfur, evenals zijn verklaarde problemen in Soedan, geen geloof kan worden gehecht, zo werd vastgesteld bij voormeld arrest van de Raad nr. 116 882 van 14 januari 2014. Daargelaten dat dergelijke rechtspraak geen precedentwaarde heeft en elke asielaanvraag op individuele basis op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld, gaat verzoekers stelling een gelijkaardig profiel als die genaamde A.A. te hebben niet op.

Waar verzoeker thans met betrekking tot de vaststelling dat zijn stelling dat de Tunjur enkel in Soedan wonen en niet in Tsjaad indruist tegen de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, laat gelden dat “op basis van 1 korte vraag en antwoord wijst verwerende partij de huidige asielaanvraag van verzoeker af”, mist zijn betoog elke grondslag en alle ernst. Immers, de commissaris-generaal heeft, in tegenstelling tot wat verzoeker zeer algemeen betoogt, wel degelijk rekening gehouden met de door verzoeker bij zijn huidige derde asielaanvraag aangebrachte ‘nieuwe’ elementen, deze aan een onderzoek onderworpen, o.a. rekening houdende met de informatie waarover hij beschikt, en zijn bevindingen hieromtrent gemotiveerd.

De Raad wijst er ook op dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel van het 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde ‘Common EU Guidelines for processing Country of Origin Information (COI)’ van april 2008 wijzigt niets en doet geen afbreuk aan het voorgaande.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juli 2015, voert verzoekende partij aan dat zij inderdaad naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag haar verblijf in India verzwegen heeft maar dat zij in de mogelijkheid moet worden gesteld om dit recht te zetten. Verzoekende partij nodigt de Raad uit om, gezien er twijfel bestaat over haar nationaliteit, de stukken van het administratief dossier te lezen. Verzoekende partij stelt dat zij duidelijk heeft geargumenteed dat niet wordt uitgelegd in de bestreden beslissing waarom aan de door haar neergelegde geboorteakte geen bewijskracht wordt toegekend. Zij wijst er op dat er geen enkel onderzoek is geweest naar dit document terwijl zij wel duidelijke en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de wijze waarop zij in het bezit is gekomen van haar geboorteakte. Verzoekende partij ondersteunt haar stelling door te verwijzen naar haar verklaringen in het administratief dossier en nodigt de Raad uit haar verklaringen dienaangaande te lezen op p. 6 van het gehoorverslag. Zij besluit dat het neerleggen van deze geboorteakte gepaard gaat met coherente en aannemelijk verklaringen. Verzoekende partij is het er niet mee eens dat het Commissariaat-generaal teruggrijpt naar haar verklaringen afgelegd in het kader van haar eerste asielaanvraag en wijst er op dat het principe van *fraus omnia corrumpit* niet van toepassing is. Verzoekende partij vervolgt dat er in de bestreden beslissing ook geen afdoende antwoord is geboden op de argumenten in het verslag van het BCHV en stelt dat het niet is omdat bepaalde brieven, zoals zij heeft neergelegd bij de huidige asielaanvraag, een gesolliciteerd karakter hebben zij niet overeenkomen met de waarheid. Verzoekende partij wijst er nog op dat indien er nog enige twijfel is het Commissariaat-generaal een taalanalyse had kunnen doen om de twijfel omtrent haar nationaliteit uit te sluiten. Verzoekende partij verwijst opnieuw naar haar verhoorverslag en wijst er op dat zij wel degelijk coherente en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd en dat zij duidelijk heeft uitgelegd waarom zij aanvankelijk heeft gelogen. Verzoekende partij preciseert nog dat haar enige fout was dat zij niet op de hoogte was van het feit of de Tunjur eveneens in Tsjaad leven. Verzoekende partij wijst nogmaals naar haar gehoorverslag van 19 februari 2015 en besluit dat zij toen coherente verklaringen heeft afgelegd en dit haar verklaring over de Tunjur die niet in Tsjaad leven de enige fout is die niet overeenkomt met de informatie over de Tunjur-etnie. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog enkele verklaringen neer.

4.2. Vooreerst is het nuttig te wijzen op een aantal vaststellingen in 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014: “(...) In zoverre verzoeker aanvoert dat hij als gewone burger die afwezig was tijdens de executie van zijn groepsleider van JEM niet kon aanduiden waar dit precies gebeurde, slaagt hij er niet in een afdoende verklaring te bieden voor de vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal waar deze oordeelt als volgt: “Hoewel u verklaart lid te zijn geweest van de beweging JEM, blijft u kort wanneer gevraagd wordt naar de moord op Khalil Ibrahim, de leider van JEM (zie gehoor CGVS I, p.12). U stelt dat er een bombardement was door de Soedanese autoriteiten, maar gevraagd naar de locatie stelt u vaagweg tussen Kordofan en Darfur en voegt u toe de naam van de regio niet te kennen (zie gehoor CGVS I, p.12). Het is weinig aannemelijk dat u niet meer informatie zou hebben over de moord op deze rebellenleider van een beweging waarvan u verklaart lid te zijn. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u ook de naam van de militaire chef of verantwoordelijke bij JEM niet kan noemen (zie gehoor CGVS I, p.13). U geeft aan dat JEM een militaire vleugel heeft en hoewel u zelf de militaire aanpak niet zou steunen, is het bevreemdend dat u de naam van de militaire leider niet zou kennen. Ook uw verklaring dat er binnen JEM geen verschillende afdelingen of afsplitsingen zouden zijn (zie gehoor CGVS I, p.13), stemt niet overeen met de beschikbare informatie (zie informatie administratieve dossier).” en gaat hij volledig voorbij aan de overige motieven van de bestreden

beslissing, namelijk (1) dat hij getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden door zijn verblijf in India te verzwijgen en zijn verklaringen over zijn reisweg aan te passen, (2) dat hij incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over het door hem gebruikte Tsjaads paspoort en het visum en hij gepoogd heeft om het onderzoek naar zijn asielaanvraag te manipuleren door het achterhouden van cruciale informatie en stavingstukken en (3) dat hij niet aannemelijk maakt werkelijk een Soedanees staatsburger te zijn afkomstig uit Darfur zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in Soedan, motieven welke dan ook onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd worden als zijnde hier hernomen.(...)”

Voorts wijst de Raad er op dat verzoekende partij eraan voorbij gaat dat naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag om zeer verschillende redenen geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde Soedanese nationaliteit. Zo werd onder andere het volgende vastgesteld: (i) verzoekende partij verzweeg haar verblijf in India, (ii) zij legt incoherente verklaringen af over haar paspoort en het visum, wat de geloofwaardigheid van haar verklaringen bijkomend aantast, (iii) verzoekende partij heeft doelbewust verzaakt aan haar medewerkingsplicht en heeft gepoogd om het onderzoek naar haar asielaanvraag te manipuleren door het achterhouden van cruciale informatie en stavingstukken, (iv) verzoekende partij is niet in het bezit van enig document dat haar identiteit, nationaliteit en afkomst aantoon, (v) uit de beschikbare informatie blijkt dat buitenlandse studenten aan het SAMS Institute in India in het bezit dienen te zijn van een geldig paspoort en studentenvisum (zie informatie administratieve dossier), waardoor geen geloof kan worden gehecht als zou verzoekende partij enkel met het beweerde Tsjaads paspoort zonder enig geldig visum en geldig verblijf in India hogere studies hebben kunnen doen, (vi) het is weinig aannemelijk dat verzoekende partij niet spontaan andere hulporganisatie zou vermelden; het is merkwaardig dat zij als jongeman afkomstig uit een conflictgebied niet zou weten waar andere jongemannen zich dienden aan te bieden voor de militaire dienst; van iemand die afkomstig beweert te zijn uit een conflictgebied en er tot aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst heeft verbleven, bovendien omwille van het heersende conflict problemen heeft gekend, kan toch enigszins verwacht worden dat hij de situatie iets omstandiger zou kunnen schetsen en hij zich incidenten of gebeurtenissen tijdens het conflict zou kunnen herinneren, (vi) hoewel zij verklaart lid te zijn geweest van de beweging JEM, blijft zij kort wanneer gevraagd wordt naar de moord op Khalil Ibrahim, de leider van JEM; zij kan ook de naam van de militaire chef of verantwoordelijke bij JEM niet noemen; zij geeft aan dat JEM een militaire vleugel heeft maar kent de naam van de militaire leider niet; haar verklaring dat er binnen JEM geen verschillende afdelingen of afsplitsingen zouden zijn stemt niet overeen met de beschikbare informatie, (vii) hoewel zij een zeker politiek engagement voorhoudt weet zij niet wanneer de laatste verkiezingen waren in Soedan, (viii) hoewel zij bepaalde zaken wel correct weergeeft over Darfur en Soedan, blijkt dat zij echter niet op de hoogte is van bepaalde essentiële gegevens met betrekking tot haar directe, visuele leefomgeving en essentiële elementen over Soedan.

De Raad benadrukt dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede of volgende asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag/asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In zoverre een onderzoek van de door verzoekende partij aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen.

In de bestreden beslissing en de beschikking van 27 juli 2015 werd omstandig gemotiveerd dat de nieuw bijgebrachte elementen door verzoekende partij, zijnde een schrijven van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) opgesteld door M.C. op 22 december 2014 te Brussel, een Official extract from the general birth register (nr. 522101), een DHL Shipment Waybill (nr. 29 4889 4373), een brief van Tunjur Tribe association in Darfur, een kopie van het paspoort van de secretaris van de Tunjur Tribe, een werkattest van boekenwinkel Al Wihda, een persoonlijke brief van A.Z., een rijbewijs van A.Z., en aanvullende informatie van zijn advocate d.d. 19 februari 2015, de kans niet aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij ter terechtzitting geen concrete elementen bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen ontkrachten of weerleggen. Zij beperkt zich in wezen louter tot het volharden in haar asielrelaas, het tegenspreken van de gedane vaststellingen en het hernemen van enkele van de in haar verzoekschrift ontwikkelde argumentatie.

Waar verzoekende partij ter terechtzitting verwijst naar de door haar neergelegde geboorteakte en zij stelt er geen enkel onderzoek is geweest naar dit document terwijl zij wel duidelijke en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, herneemt de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan dit geboortetest slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer dit wordt voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014 waarin tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Overigens kan niet worden ingezien op welke wijze een onderzoek naar de authenticiteit van het door verzoekende partij voorgelegde geboortetest een ander licht zou kunnen werpen op de appreciatie van haar asielaanvraag. Verzoekende partij gaat er in haar betoog namelijk volledig aan voorbij dat, in tegenstelling tot wat zij thans beweert, de door haar aangebrachte "*Official extract from the general birth register (nr. 522101)*" geenszins een begin van bewijs vormt van haar identiteit en/of nationaliteit. Immers, het document deelt mee dat een zekere A. M. I. Y. op 14/11/1989 in Kutum geboren is (zie Verklaring DVZ, vraag 17), maar bevat geen (pas)foto die toelaat deze gegevens uit de burgerlijke stand aan verzoekende partij te verbinden. Een uittreksel van het Soedanees geboorteregister kan weliswaar bepaalde gegevens verschaffen zoals een identiteitskaart, doch toont niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document wegens het gebrek aan een foto die de fysieke band kan vaststellen. Gelet op de incoherente verklaringen over het Tsjadisch paspoort waarover zij beschikte en de tal van onwetendheden in haren hoofde omtrent essentiële gegevens met betrekking tot haar directe, visuele leefomgeving en essentiële elementen over Soedan, kan de Raad de identiteit van verzoekende partij niet als bewezen beschouwen enkel op basis van haar (coherente) verklaringen over de geboorteakte en de geboorteakte zelf.

In zoverre verzoekende partij nog steeds van mening is dat een verwijzing naar haar eerdere verklaringen een toepassing betreft van het beginsel "*fraus omnia corrumpit*", benadrukt de Raad met klem dat zij niet kan worden gevolgd. Het is immers, zoals reeds in voormelde beschikking werd uiteengezet, aan de hand van eerdere beslissingen/verklaringen dat kan onderzocht worden of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Haar eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Verzoekende partij brengt, zo wordt vastgesteld, bij onderhavige asielaanvraag geen elementen bij die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, vaststellingen welke door verzoekende partij niet met concrete en objectieve elementen worden ontkracht of weerlegd.

Betreffende het schrijven van BCHV d.d. 22 december 2014 herneemt de Raad dat dit niet kan worden beschouwd als een advies dat door het UNHCR in overeenstemming met artikel 57/23bis van de vreemdelingenwet bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingediend wordt vermits niet blijkt dat dit advies uitgaat van de vertegenwoordiger in België van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen zoals bepaald in artikel 57/23bis. Derhalve dient de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet te motiveren waarom hij niet verder ingaat op dit advies. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal in zijn verweernota ook vast dat de kritiek van BCHV gericht is tegen de beoordeling in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekende partij, welke werd afgesloten bij 's Raads arrest nr. 116 882 van 14 januari 2014. Verzoekende partij en het BCHV kunnen de mogelijkheid om een nieuwe asielaanvraag in te dienen echter niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerste asielaanvraag (RvS 15 september 20014, nr. 135 977).

Waar verzoekende partij er nog op wijst dat het Commissariaat-generaal een taalanalyse had kunnen doen om de twijfel omtrent haar nationaliteit uit te sluiten, benadrukt de Raad dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden geweest zijn. Naast geloofwaardige verklaringen over haar vrees voor vervolging en de redenen van haar vlucht, kan van de verzoekende partij ook verwacht worden dat zij middels coherente en geloofwaardige verklaringen aannemelijk maakt dat zij afkomstig is van het land waarvan zij beweert de nationaliteit te hebben, wat *in casu* niet het geval is. Het verwijt dat de commissaris-generaal *in casu* geen onderzoeksdaan heeft verricht is dan ook niet dienstig. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van het relaas en dat er in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot een beslissing die krachtens de artikelen 57/6 tot en met 57/6/3 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon op basis van het geheel van de vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing op goede gronden besluiten dat verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De ter terechtzitting bijgebrachte verklaringen van kennissen van verzoekende partij die getuigen dat verzoekende partij afkomstig is uit Noord-Darfoer, kunnen bezwaarlijk als objectief bewijsstuk in aanmerking worden genomen en laten aldus niet toe de voorgehouden Soedanese nationaliteit en afkomst uit Noord-Darfoer te ondersteunen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS